

De Courant wordt elke Vrydag ochtend uitgegeven ten Huize van den Hr. C. N. van PULLING, No. 3, Koopmansstraat, en des Zaterdag per Post naar alle de Buiten Distrikten verzonden.

Fryzen van Intrekking.—In de Stad, per jaar, 12 Rds.—per kwartaal, 3 Rds. In de Buiten Distrikten, per jaar, 15 Rds.—per kwartaal, 3 Rds. 6 Sch. En voor een enkele Courant, 2 Sch. 4 St.

De Zuid-Afrikaan.

(Tros Tyrusque mihi nullo discrimine agatur.)—Vrijdag.

DEEL I.

VRYDAG DEN 18 JUNY 1830.

No. 11.

GALANTERIEWAREN, Zyde, nagemaakte Bloemen, Muselin, zyde Kousen en Doeken, Norwisch Krijp, Kant, enz.
HEDEN MORGEN zal op de Venditie van JONES & COOKS worden verkocht, binnens-huis, een zeer uitgebreid assortiment nieuwmodisch Goederen, alles zonder de minste reserve.
WOLFF & BARTMAN, Afslagers.
In den Insolventen Boedel van TOBS. SMUTS, Afs. van Paardeberg, Distrikt Stellenbosch Landbouwer.

Op den 23 dezer zal eene publieke Verkoopning gehouden worden op de Plaats Hoornbosch, van alle de losse Goederen aan voorn. Boedel behoorende, bestaande meestendeels in Landbouw-gereedschap, Huismeeubelen, Paarden, Vee, Schapen, enz.—alsmede de volgende Slaven:—Jephtha van de Kaap, werklongen—Mei van Mosambiek, dito—Joseph van Mosambiek, dito—Afrika van Ternate, dito—Malatie van de Kaap, huismeid.
M. DE KOEK,
M. THALWITZER, Curatoren.

TE KOOP, Op zeer goede voorwaarden, de Slavinne Mietje van de Kaap, met hare twee Kinderen, behoorende aan den Heer A. Gous.—Adres by **A. CARSTEN**.

De Ondergeteekende als Generale Gematigde van den Heer P. W. NIEL, zal op Woensdag den 14 July aanstaande, ter Plantage van gemelden P. W. NIEL, genaamd *Drie Vallyen*, gelegen aan het District Plettenberg's Baai, per Publieke Venditie laten verkoopen, de gemelde Plaats *Drie Vallyen*, met de daaraan toebehoorende twee stukken Erfpacht Landen; alsmede, eenige voorname Slaven en Slavinnen, Huissraad en Gereedschap behoorende tot de Boerdery.
Een ieder worst verzocht zich van de nodige pappen te voorzien, daar slechts een goed glas wyn zal verstrekt worden.
Alle vorderingen tegens gemelden P. W. NIEL, zullen moeten geschieden by den Ondergeteekende en sine van onderzoek en toewyding, terlyk die geneen die aan hem verschuldigd zyn, zulky ten spoedigsten moeten afbetalen ter voorkoming van regterlyke middelen.
De Konditien en voorwaarden der Verkoopning zullen by de opveijling gesteld worden.
George den 7 Juny, 1830.

J. C. BERGH, q.q.
CONCORDIA TUIN.
MET Betrekking tot eene Advertentie in den "Advertiser" van 8 Mei, li. neemt de Ondergeteekende de vryheid te berigten, daar hy verzoeken heeft dat een misverstand heeft plaats gehad, ten aanzien van den aard van dit Etablissement, dat het noodig is te weten, dat de schikkingen welke belang zyn gemaakt, niet toelaten dat individuen aldaar naar verkiezen komen, zoo als te voren.
Concordia Tuin, 15 Juny 1830. **G. HUDD.**

DE Ondergeteekende genoodzaakt zyn'e een Kapitaal op zyne vaste Goederen op te brengen, is genoodzaakt zynen geheelen Inboedel te verkoopen, om daaraan te voldoen.
Op MAANDAG Morgen den 21sten dezer, zal by derhalve doen verkoopen, zyn Huis en Erf in de Kerkstraat No. 11, alsmede 2 kostbare Slaven, Meubelen in soorten, Zilver en Platedwerk. Het Huis zal worden opgeveild ten 11 uren precies, en zal zonder Reserve worden verkocht.
C. H. SMITH, Cz.
JOHN BLOFF, Afslager.

DOOR langdurige ziekte en bedlegerigheid buiten staat gesteld langer de genoegens van het Buitenleven te genieten, vindt de Ondergeteekende zich genoodzaakt stadwaars terug te keeren, en dus zyne fraaye Plaats *De Groo'te Schuur*, aan het Rondbosche, groot 111 Morgen, te koop te moeten aanbieden. De Plaats heeft alle agerenten die men met mogelykheid verlangen kan, en vervloed van Water door het geheele jaar. Het Woonhuis bestaat uit 8 kapitale Kamers, behalven de Buitenvertrekken, en voorts alle verdere eriyklykheiden van Stallen, Pakhuizen, &c. &c.—Inneer het Woonhuis zyn twee afzonderlyke Lokalen of Buitenverblyven, bestaande ieder uit 6 Kamers, keuken, Dispens, Stal, Koesthuis, &c. welke in een Zomer goede reventuen opbrengen. De konditien zyn zeer voordelig voor den Kooper, alsmede de Plaats voor 67,000 f by de Weeskamer vast, by welke de Kooper zich zal dienen te adresseren om het gemelde Kapitaal over te nemen; terlyk het overige der kooppenningen by den Ondergeteekenden, onder voldoende zekerheid, te renten kan blyven. Dit is eene zeer gunstige gelegenheid (voor iemand die sulks conveient,) om de onder Schuur weder met de groote Schuur vereenigen, hetwelk om zoo veel te wenschelyk daar beide de Plaatsen thans in allen opzigten de volkomenste order zyn, en de Woningendelyk kunnen betrokken of verhuurd worden.
D. G. ANOSL.

Uitgestelde Venditie van Stukvaten.
DIT hoofde van het ongunstig weer, is de Verkoopning van Stukvaten, welke op heden in de plaats hebben aan het Pakhuis van Mr. ANOSL, uitgesteld tot aanstaanden Vrydag den 19 dezer.
B. PHILLIPS.

FRANSCHSE ZYDE GOEDEREN.
Op aanstaande Dingsdag zal de Ondergeteekende eene publieke Verkoopning houden van eene Overzending Fransche Zyde Goederen, nu geland van de Alfred, bestaande in effe en gebloemde Zyde, Satyn, enz. van de fraaiste kleuren en nieuwste patronen; zyde Fluweel, Modekrans, Dames en Kinder-Kleeden, Mutsen, Strohoeden, enz.
J. T. BUCK.
De Venditie binnens-huis zal om 11 uren beginnen.

PASSAGIE NAAR ST. HELENA.
DE Schooner Constitution zal op Zondag vertrekken, en heeft goede gemakken voor twee of drie Passagiers.—Adres aan het Kantoor van **J. T. BUCK.**

LAKEN, zonder reserve.—Op Dingsdag zal de Ondergeteekende het restant fyn, middelslag en grof Laken, Vrouwen Laken, Kassimier, Kassinet's Karsaal, Onderbaatjesgoed, en diverse andere artikelen, zonder de minste reserve laten verkoopen.
J. T. BUCK.

VRACHT en PASSAGIE NAAR MAURITIUS.
De fraaye Briik Sincapore, Kapt. TAYT, zal onmiddelyk verzonden worden; heeft ruimte voor een weinig Vracht, en goede gemakken voor Passagiers.—Adres aan het Kantoor van **BORRADAILES, THOMPSON en PILANS.**

ENGELSCH by ZWEDSCH ZYER.
DE Ondergeteekende is aan het landen van eene verscheidenheid van plat, rond, en vierkant Engelsch en Zweedsch Zyer, van meer als 2000 staven, welke benevens het groot voorraad nu reeds op handen, verkocht zal worden tegen de onderstaande lage pryzen, als:—
Engelsch Zyer tegen 6 tot 8 Rds. per 100 lb. Hollandsch gewigt.
Zweedsch Zyer tegen 23 Rds. ter 100 lb. Hollandsch gewigt.
Zyere Hoepels tegen 11 tot 12 Rds. per 100 lb. Hollandsch gewigt.
En mede te koop, Suiker, Koffy, en eene verscheidenheid Zyerwaren; tegen geringe pryzen.
G. W. PRINCE, 65-Strandstraat.

DIRECTEUREN van het Zuid-Afrikaansch Zendingels Genootschap betuigen de Leden van de Schotsch Presbyteriaansche Gemeente hunnen opregten dank voor het geschenken van eene Zilvere Bord, als een blyk hunner erkentelykheid, voor het gebruik van het Gesicht. tot het uitvoeren van den openbaren Godsdienst, voor de voltooying van hun eigen Kerkgebouw.

TE HUUR.—De Ondergeteekende presenteert te huur, deszelfs Woonhuis met 8 Kamers, een Pakhuis en Kelder, staande en gelegen in de Eerste-straat No. 76, voor eene redelyke prys.
J. C. LOO'K.

BENOODIGD te Huur, eenige goede Werk-jongens.—Te bevragen in den Tuin Weltevreden, by **H. J. HOFMEYR.**

DE Heer J. C. ESTERHUYSEN zich van zyne Af-faire wenschende te ontdoen, zal de Ondergeteekenden, als daartoe behoorlyk gequalificeerd zynde, op Maandag en Dingsdag den 5 en 6 July aanstaande, per publieke Venditie, laten verkoopen, den geheel n Inboedel, bestaande uit zyne welbekende Plaats *Welleveden*, gelegen omtrent een half uur van 't Dorp Stellenbosch, bestaant met cirka 80 000 Wynstokken; alsmede een aantal kapitale Slaven en Slavinnen, Ossen en Paarden; als ook Osse en Paardewagens, eenige leggers goede Wyn, Vatwerk, en al het geen verder ter Verkoop zal worden aangeboden.
NB. Blyvende gemelde Paa's inmiddeels uit de hand te koop.
G. J. JOUBERT,
J. C. LEEWNER, 97.

DE Ondergeteekende maakt aan het Publiek bekend, dat hy nu geopend en te koop heeft, een assortiment Dames Satin Jean, Marocco en Heeren Dress-Schoenen, na de nieuwste Smaak; ook eene verscheidenheid van gekleurde en witte Gros de Napels en Merinos, en meer andere Artikelen, alles voor billyke pryzen.
Frootstraat, No. 1. **J. F. SCHICKERLING.**

BEKENDMAKING.—All de geneen die Pastens of Klompen willen gemaakt hebben, tegen billyke pryzen, adresseren zich by den Ondergeteekende, op het Marktplein, hoek van de Burg- en Langemarktstraat.
M. PENTZ.

BY den Ondergeteekende is te koop, eene extra goede Chais. De Eigenaar wil aan den Kooper de Kooppennningen op renten laten, mits securiteit daarvoor stellende.
C. L. NEETHLING.
Stellenbosch.

Aan Naastbestaanden en Vrienden.
HET heeft den Almagtigen God behaagd ons tedergheliefte vootje **BARTHOLOMEUS FRANCIS**, na een smertelyke siekheid van dertien dagen, in den ouderdom van drie-en-twintig maanden, op heden morgen om half zes uren, uit dit tydelijke (zoo wy vertrouwen) tot zyne eeuwige heerlykheid op te nemen; waarvan wy by dezen aan Naastbestaanden en Vrienden kennis van ons smertelyk verlies geven; verzoekende van rouwbeklag verschoond te blyven.
N. J. LOTZ,
M. C. LOTZ,
geb. De VILLIERS.

Kaapstad, 17 Juny, 1830.

AAN DEN REDACTEUR.
MYNHEER.—Dr. Philip zegt in zyne *Researches*, in het 1ste Deel, pag. 277:

"Dat in het jaar 1822, toen een der Engelsche Emigranten te Clan William aanzoek deed om eene vermeerdering van Landeryn, hy door den Adj. Landdrost van het Distrikt gelaat werd, om bezit te nemen van zeker stuk gronds genaamd Varkens-fontein, eene Valle, eenige uren te paard van zyne verblyfplaats af gelegen. Dat deze Heer, de aangewezen plaats bezigtigende, tot zyne verwondering vondt, dat het land, hem toegezegd, reeds bebouwd was door zekere naarstige Hottentotten, wier voorouders waarschyntlyk het zelfde plekje al hadden bezeten voor eenig Europeaan ooit zyne voeten in Zuid Afrika had aan wal gezet. Hy was ingenomen met het land en den staat van bewerking waarin hy hetzelfde vondt; maar hy was zoo getroffen over de onregtvaardigheid die aan de Hottentotten zoude gepleegd zyn geworden, indien men het hun had ontnomen, dat hy weigerde om hetzelfde te aanvaarden op zulke voorwaarden als het aan hem was aangeboden. Toen hy aan de plaatselyke autoriteit zyne redenen bekend maakte waarom hy weigerachtig was het land aan te nemen, kon de Magistraat geene meerdere verachting hebben aan den dag gelegd, over de zwaarigheden die hy inbragt, als zelve gemaakt waren geworden ten voordeele van deszelfs oude bezitters, de Bavianen." En hy weidit alverder over dit onderwerp uit, in zyn tweede deel, pag. 253, door aanhalingen uit "Thomson's Reizen in Zuid Afrika," en op het twyfelachtige gezag van eenige brieven en berigten van den Heer William Parker.

Het is met het oogmerk om zulken zynen lezere, die geene behoorlyke plaatselyke kennis bezitten om over dit geval te kunnen beoordeelen, en die misschien blindelings op de waarheid des verhaals van Dr. Philip hebben vertrouwd, beter te onderrigten, dat ik u verzoek de volgende aanmerkingen te willen publiek maken. Het is wel bekend, dat het de Landdrosten in de Buiten Distrikten vergund was gebruik te mogen maken van de Gouvernements Landeryn aan de respect'vle Drostdyden behoorende, en de Heer O. M. Bergh, die den post van Adjunkt Landdrost te Clan William van 1812 tot 1821 bekleedde, maakte van dat voorrecht ook gebruik.

Intusschen werd hy bekend met zekeren Abraham Zwart, welken hy voor eenigen tyd in het Distrikt de Hantam, als Veewachter gebruikte, en daar deze zich naar zyn genoege droeg, liet hy hem vervolgens van daar naar Clan William komen, alwaar hy door de genegenheid van den Adj. Landdrost, en als een voorbeeld tot aanmoediging van zyne mede broederen, verlof kreeg om het stukje lands genaamd de Varkens-fontein in bezit te nemen, in de hoop om uiteindelyk dat plekje voor hem van het Gouvernement in Eigendom te verkrigen.

Voor dat de Adj. Landdrost dit pryzenwaardig oogmerk kon ten uitvoer brengen, ten voordeele van zwart en de zynen, kwam de Heer Buissinne, vereld van den Landmeter Tulleken, onverwacht te Clan William, met last van het Gouvernement om de Gouvernements Landeryn in die nabuurschap optemeten ten behoeve van de dagelyks verwacht wordende Emigranten; en toen de opmeting afgeloopen was, bevond zich het plekje grond, waarop Zwart met verlof van den Landdrost als tydelijke bezitter gewoond had, mede in die opmeting.

De Settlers kwamen aan, en de plaatselyke autoriteit ontving uitdrukkeliken last van het Gouvernement om de onderscheidene partijen op zoodanige landeryn te plaatsen als in de opmeting waren omschreven.

Het Land aan den Heer Parker toegewezen, met byvoeging van eenige andere landeryn, bevatte het plekje de Varkens-fontein, en alhoewel hy bekend was gemaakt geworden met de voorwaarden op welke Zwart hetzelfde bezat voor dat hy de aan hem (Parker) toegewezen landeryn in oogenschyn nam, uitte hy desniettemin zyne verwondering dat hy het bewoond vondt, en voorwondde dat Zwarts bezit van hetzelfde wettig was, schreef hy dien brief waarvan Dr. Philip een afschrift geeft op pag. 253 van zyn 2de deel; en toen hy het in het vervolg in zyne kraam van pas oordeelde, maakte hy van den inhoud dies briefs gebruik in zyn voorstel aan het Gouvernement omtrent menigvuldige gewaande bezwaren.

Thomson dwaalt in zyn verhaal met betrekking tot dezen Zwart en de zynen; hy heeft hetzelfde niet van den Hr. Bergh, die hem naar Varkens-fontein vergezeld, bekomen;

daar hy ter plaatse zelve was, had hy een getrouwer verhaal van den man zelve kunnen bekomen, dan zich by voorkeur tot het eigenbelangzuchtig verhaal van den Adj. Landdrost Synnot te bepalen, daar deze begeerig was om den roem weg te dragen, dat hy het Land in verschil aan Zwart had weten te verschaffen.

De familie van Zwart leeft niet alleen van de voortbrengselen van hun plaatsje. De vrouw van Zwart is eene arbeidsame vrouw, en haar beroep als vroedvrouw, levert een grooter middel van bestaan op, dan de voortbrengselen van den landbouw hares man's. Het was gedurende den tyd dat zy Mevr. Synnot in haar beroep hiervoren gemeld beediende, dat de Adj. Landdrost Synnot zich hunner aangel'gen liet zyn.

Dat zyn, Mynheer! de daadzaken waaruit Dr. Philip gevolgtrekking heeft ontleend, om zyne lezere te doen veronderstellen, dat de plaatselyke autoriteit Zwart had verdrukt, en dat het Gouvernement deze verdrukking heeft goedgekeurd.

Op zulke wyze misleidt hy het Publiek; maar de vrienden van waarheid behooren alle dergelyke verkeerde aantygingen zoo als deze uit zyn boek aangehaald, tegen te spreken.

Ik zou hier nog kunnen byzoegen dat, wat my zelve betreft, ik overtuigd ben, dat de Adj. Landdrost Bergh, altyd de vriend der Hottentotten was, en de blyken van zyne genegenheid hunwaarts zyn menigvuldig. Zyne algemeene zorg voor hunne welvaart was byzonder opmerkelyk, in de gunst die hy hun verleende om in zyn eigen huis onwerrigt in den Godsdienst te erlangen, gedurende zyn verblyf te Clan William.

EEN INTEKERNAAK.
SWELLENDAM'S PROTEST.

Wy ondergeteekenden verklaren by dezen, en zyn ten allen tyden bereid met solemnele Eede te bevestigen, dat het aan ons nimmer bekend geweest is, noch minder, dat wy ooit hebben gehoord dat an de Deur onzer Kerk uitdrukkelyk genotificeerd was dat aan Hottentotten en Honden admisse was ontzegd—maar wy bevestigen in tegendeel, dat de deur onzer Kerk open is voor allen die er gebruik van willen maken; ook is aan ons niet bekend d-t ooit aan een enkel Slaaf of Hottentot den Heiligen Eerdienst daarin belet is.

Swellendam den 4 Juny 1830.
J. T. MULLER. **H. A. KERSTEN.**
T. HOLTSHAUSEN. **J. H. BADENHORST.**
D. WOLHUTER. **C. COETZEE.**
B. F. NOTHLING. **S. J. CROUSJ.**

Sworn before me at Swellendam, this 5th day of June, 1830.
J. G. ASPELING, Res. Magistrate.

MYNHEER.—Dat Doctor Philip een byzonder beminnaar van het gekleurde ras is, is ons volmaakt gebleken. Op Zondag den 16 Mei li. is hy van zyne binnenlandsche reis in dit Dorp te paard aangekomen, en heeft zyn intrek genomen by zekeren vrygekochten Slaaf *Jacob Boltman*, waar hy den nacht overgebleven is; weet dan dat deze *Boltman* houder en te gelyk tapper is in een publieke Cantine, en daarby verkeert met eene Slavin van de Weduwe Koster.—Moet UE niet met ons bekennen dat zyn Eerwaarde zich hier overeenkomstig met zynen geesteliken stand uitmuntdend heeft verpoond? Ik heb de eer te zyn,
EEN OPMERKER.

Swellendam, 7 Juny 1830.

Zonderling Grafschrift op een Kwak-docter.
Hier onder het lyk van Lubbert Mormeldier; Ontnapt, God weet van waar, a's dorps of scheepsharber's Roomsche leek, ja, half pastoor, vnilaardig hypokriet; Schandvlekker van zyn' vrouw, die trouwloos' prasyliet; Te dom zelfs voor de spuit,—gedrosde ziek'vans, Onnut voor mensch en beest, armzalig schrijbelaar, Kortom, hier ligt een kwak, een menschen moordenaar.

DE Heer Daniel Joubert, van Klein Drakenstein, is door zynen Slaaf Silvester aangevallen, en met een mes eerst in den rug, en vervolgens in den buik gewond geworden; en men zegt dat hy reeds aan zyne wonden overleden is. Wy hopen dat dit het laatste geval van dien aard zyn mag; gelukkig dat het slachtoffer geen stok of ander instrument naar het werk had genomen, anders had de moord misschien eene verdediging genoomd geworden.

OUDE PAPIERGELD.—Daar al het oud Papiergeld dat tusschen den 1 January 1804 en February 1823, geslagen is, voor den 15 July aanstaande verwisseld moet worden voor ander dat na dien datum is uitgevaardigd, zoo raden wy een ieder zich in tyds van al het oud Geld thans in zyn bezit te ontdoen, en naar de behoorlyke Beamten ter verwisseling te zenden, te weten:—den Tresaurier en Rekenmeester-Generaal, en den Kassier van de Disconto Bank.

aan de sierlyke en kiesche uitdrukkingen van Plutarchus en van de vergelyking met den befaamden Aristides beter zal uitvallen. Voor eerst rekt ik het als myn pligt, om de jonge Dames en Heeren, eene zeer verkeerde uitdrukking in den Advertiser aan te toonen. Aristides was wel de tyd-en-landgenoot, maar nimmer de vriend van Themistocles; op zoodat gy dien uwen vriend noemen die u in alles wat gy ten eere van land en staat voorstellen of ondernemen wilt gedurig dwarsboomt, zoo als de eerstgenoemde aan den tweeden wel pleeg te doen; of die u voor tien jaren uit uw Vaderland deed verbannen, zoo als Themistocles aan Aristides gedaan heeft. Ik kan my slechts twee gevallen te binnen brengen, wanneer deze twee groote mannen met elkander overweg zyn gekomen; te weten: eens kort voor den zee-slag by Salamis, en eens wegens het begunstigen des terugtochts van Xerxes; maar overigens, ver van vriendelike te zyn geweest: Plutarchus verhaalt ons dat zy niet alleen als Staatsmannen in den Raad meest altyd van gevoellens verschilden, maar dat zy ook als kinderen, en op dezelfde school zynde, altoos met elkanderen krakelden. Doch, een andere historische dwaling die van meerder belang is, dewyl het een onverdiende blaam op het karakter van den regtvaardigen Aristides legt, moet ik insgelyks verbeteren. Men zegt u, Heeren en Dames, dat die groote man die drie heldhaftige zusters, zoo teederlyk (zoo poetisch) met den kus der onsterfelykheid kussen, eens zyne ingeborene bedaartheid zoo ver verloor, dat hy zyne stok tegen den dapperen Themistocles ophief op hem, waarschynlyk, eene staatkundige correctie te geven. Geloof dat vobral niet, geleerde Lezers en Lezresses; deze beschuldiging is valsch. Nimmer heeft de wyze, de edelmoedige Aristides zoo iets gedaan. De man die in staat was op het verzoek van een Atheniaanschen domkop zyn eigen naam op de veroordeelde schulp (nogtans geene mosselschulp) te schryven, en zich vervolgens zonder morren aan het wille-eerigste Ostracismus te onderwerpen, kon zich onmogelyk door zyne drift dermate hebben laten vervoeren om zynen nobelen mededinger zulk eene grove belediging aan te doen. Maar nu, eindelyk, wat heeft het leven van eenen Aristides met de lotgevallen van onzen Scribblers toch gemeen? De Griek was te gelyk een wyze, een staatsman, een held, en tevens de onbaatzuchtigste mensch van zynen tyd, en . . . ieder een weet immers wel dat onze Schotsche belenfant juist het tegenovergestelde is.

DE
ZUID-AFRIKAAN.
KAAPSTAD DEN 18 JUNY 1830.

GESCHIEDKUNDIGE AANHALINGEN, TOEPASSINGEN EN VERGELYKINGEN.

Si tu veux, faux dévot, séculaire un sot lecteur.
Au miel d'un bon sermon mêlé un peu moins d'aigreur.
Que ton jaloux orgueil parle un plus doux langage;
Singe de la vertu, masque mieux ton visage.
VOLTAIRE.
Geleerde Lezers en Lezresses, vergeeft het my, indien ik, door de kracht des voorbeelds weggesleept, heden ook lust kryg om met myn weinige kennis te pronken, en ulieden met betrekking tot de Grieksche Geschiedenis het een en ander wil verhalen. Het Orakel van de Keizersgracht heeft zulks voor acht dagen geleden wel gedaan; waarom zou ik het ook niet doen? Denkt hy, misschien, dat het my zwaarder zal vallen om u het ware karakter der Wyzen en Heiden der Oudheid af te schetsen, dan aan hem zich hunne deugden en grootheid van ziel toe te eijenen? De Levens van doorlichtige Grieken en Romeinen, heb ik in de Schotsche taal juist niet gelezen; maar Plutarchus, de eigentlyk gezegde Plutarchus, waarvan de lezing u zoo sterk aanbevolen wordt, is een oude bekende van my, en zyne lessen zyn nog diep in myn geheugen geprent. Buitendien, het is zoo aangenaam om de geleerdheid van zyne tegenparty en défaut te vinden! zoo streelend om hem met zyne eigene wapenen te bevechten, en alle zyne krygslisten tegen hem zelve te doen sienen! dat alleen om deze eer te behalen, zoude ik hem als zyne schaduwe overal volgen, ja, my met hem, alwere het ook in de duisternis der Pyramids, of onder de roken en puin van Herculaniun begraven.

Dus, waarde Dames en jonge Heeren, Ouders en Voogden, Onderwyzers en Kwadekoningen, Leraars en Meesters, terwyl de bedoelde Sarant zich zelve in het gezelschap van den heldhaftigen Themistocles, den regtvaardigen Aristides, en den wysgeerigen Newton, aan u heeft voorgesteld, zoo neem ik ook de vryheid om my met mynen ouden vriend Plutarchus, insae yk in uwen kring te introduceren. Laten, niettemin, de drie geduldige meiden zich van hun nutwerk of andere nuttigen arbeid niet derangeeren; want het onderwerp onzer zamenpraak, ofschoon ver gezocht, zal daartoe zoo profand niet wesen, of wy zullen het wel onder een kopje thee kunnen behandelen; daar wy dit maal alle deze groote koppen by malkeer niet hebben gebragt om over de Phrenologie of schedelleer te redenkavelen, maar wel om te zien of er eenige de minste Analogie of Gelykvoornigheid tusschen dezelve te vinden zy. De levende Editeur van een Nieuwsblad heeft zich immers dapperlyk opgeworpen als een natch voor deze beroemde doden, en wy moeten nu eens lagchender wyze zien hoe ver wy niet de vergelyking zullen komen.

Beginnen wy dan met den reeds half een der Ouden zynde Sir Isaac Newton. Met leedwezen moet ik vooraf bekenen dat ik u zeer weinig, en myn vriend Plutarchus in het geheel niets, van hem zeggen kan. Maar, dank zy den licht-en-kundigheid-verspreidenden Advertiser, nu zyn wy toch sedert eenige dagen te weten gekomen dat deze groote man een schoothondje had, hetwelk Diamond heette, en dat gezegde hondje eens door het omverwerpen van eene kaars meer versurd heeft verbrand dan gy of hy (de Editeur van gemelde Blad) ooit in staat zy in een korten tyd by een te rapen. Wie, eigentlyk door dit familiaar zy verstaan wordt, weet ik niet; maar, wat den schryver zelve betreft, moet ik hem volkomen gelyk geven; want het is ons tot nog toe niet gebleken dat hy een heel groot voorraad van deze zoo nagezande wysheid bezit. Ook by deze gelegenheid vernemen wy dat de filosof een zeer bedaarde man was, dien geene ergernis van dien aard konde bewegen om zyne nachtmuts of zyne park naar den zolder te gooien; doch aan alle de nog te komene wysegeeren wordt op zyn Fisikaalch gewaarschuwd, of zoo gy wilt, den vriendeliken raad gegeven, om toch nooit een hond, vooral van die soort honden die boeken knabbelen en papier verscheuren, in hunne studeerkamers op te sluiten. Doch, tusschen Sir Isaac en den bedelden personage, zie ik hoegenaamd geene overeenkomst. De eerste was zulk een weerghloone genie, dat zyn naam alleen, de naam van den onsterfelyken Newton, eene grootere lofpraak in zich bevat dan men ooit in de rykste en vlyendste taal zoude kunnen uitdrukken; de andere . . . Wel nu, vrienden, wat is de andere?—De Editeur van een koloniaal nieuwspapier!—Geene, als een tweede Prometheus, heeft de bron van het hemelsche licht weten te ontdekken, en eene nieuwe straal van hetzelfde op dezen benevelde wereldklomp doen nederdalen;—deze, integendeel, zoekt, gelyk Newtons hondje, de kaars te doen omvallen, om, in het duister, zoo veel kwaad te doen als hy kan. De eene was een Reus, met

betrekking tot de wetenschappen; de andere slechts een Dwerg. Laten wy nu met behulp van den goeden Plutarchus eens zien of de vergelyking met den befaamden Aristides beter zal uitvallen. Voor eerst rekt ik het als myn pligt, om de jonge Dames en Heeren, eene zeer verkeerde uitdrukking in den Advertiser aan te toonen. Aristides was wel de tyd-en-landgenoot, maar nimmer de vriend van Themistocles; op zoodat gy dien uwen vriend noemen die u in alles wat gy ten eere van land en staat voorstellen of ondernemen wilt gedurig dwarsboomt, zoo als de eerstgenoemde aan den tweeden wel pleeg te doen; of die u voor tien jaren uit uw Vaderland deed verbannen, zoo als Themistocles aan Aristides gedaan heeft. Ik kan my slechts twee gevallen te binnen brengen, wanneer deze twee groote mannen met elkander overweg zyn gekomen; te weten: eens kort voor den zee-slag by Salamis, en eens wegens het begunstigen des terugtochts van Xerxes; maar overigens, ver van vriendelike te zyn geweest: Plutarchus verhaalt ons dat zy niet alleen als Staatsmannen in den Raad meest altyd van gevoellens verschilden, maar dat zy ook als kinderen, en op dezelfde school zynde, altoos met elkanderen krakelden. Doch, een andere historische dwaling die van meerder belang is, dewyl het een onverdiende blaam op het karakter van den regtvaardigen Aristides legt, moet ik insgelyks verbeteren. Men zegt u, Heeren en Dames, dat die groote man die drie heldhaftige zusters, zoo teederlyk (zoo poetisch) met den kus der onsterfelykheid kussen, eens zyne ingeborene bedaartheid zoo ver verloor, dat hy zyne stok tegen den dapperen Themistocles ophief op hem, waarschynlyk, eene staatkundige correctie te geven. Geloof dat vobral niet, geleerde Lezers en Lezresses; deze beschuldiging is valsch. Nimmer heeft de wyze, de edelmoedige Aristides zoo iets gedaan. De man die in staat was op het verzoek van een Atheniaanschen domkop zyn eigen naam op de veroordeelde schulp (nogtans geene mosselschulp) te schryven, en zich vervolgens zonder morren aan het wille-eerigste Ostracismus te onderwerpen, kon zich onmogelyk door zyne drift dermate hebben laten vervoeren om zynen nobelen mededinger zulk eene grove belediging aan te doen. Maar nu, eindelyk, wat heeft het leven van eenen Aristides met de lotgevallen van onzen Scribblers toch gemeen? De Griek was te gelyk een wyze, een staatsman, een held, en tevens de onbaatzuchtigste mensch van zynen tyd, en . . . ieder een weet immers wel dat onze Schotsche belenfant juist het tegenovergestelde is.

Nu blijft ons den deftigen Themistocles over. Laten wy dan zien of wy in dezen enige gelykende trekken zullen ontdekken. Themistocles was een laatzinnig, trotsch, eerbegierig wezen—(dat gaat.)—die eene onverzadelyke goud-dorst aan eene grenzenloze heerschizucht pander, en beide zeer behendig den schyn van vaderlandslieftie waf te geven—(dat gaat nog.)—voor wien geene offering te kostbaar was wanneer het zyne eigene grootheid of zyne personele zekerheid gold, en die zich even min zoude hebben ontzien om de vloot zynen bondgenooten te verbranden, dewyl het aan zyn oogmerk beantwoordde, als om zyne glorie te beoedelen door zich voor eenen despoot, en daarby nog den gezworenen vyand van zyn Vaderland, aan de laagste en vernederendste huldbezoeningen te onderwerpen. . . . (Misschien gaat dat wel nog.) Maar, die zelfde Themistocles was met dit alles een onverwinnelyke Krygsman, die zyn Republiek niet enkel met zyne raadgevingen, maar meest met zynen degen diende; en die den hoon hem door Eurybiades aangedaan (want het was aan dezen Spartaanschen Admiraal, en niet aan Aristides, dat Themistocles zeide: "Sla, maar hoor my,") by den vermaarden slag van Salamis heeft weten uit te wischen. (Hier begint de vergelyking zoo wat mank te gaan.) Nimmer heeft Themistocles Athenes voor Lacedemone verlaten; noch zelfs in den tyd zynen ongenade) zich aan het hoofd der Barbaren gesteld om zyn Vaderland te bestreuen. (Nu, mynheer de Editeur, waarom bloest gy toch zoo?) Eindelyk, toen de beroemde held zich gedwongen zag om zich voor de Perzianen tegen de Grieken te verklaren, verkoos hy liever te sterven dan zyne eer te overleven. (En . . .) Vaar thans wel, hersenschimig tegenbeeld! deze laatste aantaking doet u geheel in rook verdwynen.

Dus, jonge Dames, moet gy nu behoorlyk uw compliment aan Aristides, Themistocles en Sir Isaac Newton maken; en gy, jonge Heeren, deze doorlichtige Ouden tot naar hunne diverse rakken eerbiediglyk begeleiden; want het zullen wy de doden daar laten, om tot den ongenoodigden gast terug te keeren, die zich bongré malgré aan uwe verdere examinatie heeft onderworpen. Hy staat thans alleen; en van dat wy hem zyn Grieksch hulsel hebben afgentomen, maakt hy, waarlyk, een zeer kluchtig figuur. Lacht echter niet, Vrienden! want het is onbeleefd iemand zoo in het gezigt uit te lachen. Laten wy veeler onze vergelykingen tot eene conclusie brengen en zeggen: indien wy in het knabbelen en blaffen, en de genegtheid tot kwaad-doen van Newton's hondje geene volkomene analogie kunnen vinden, om dat de sterrekundige zeer wistlyk aanmerkte dat het bestee "niet wist wat het deed," zoo moeten wy die jonker de bloemen der welsprektheid, waarmede het Editeurs Artikel van den Advertiser sub dato 9 Juny 1830 als bestrooid is, zoeken; en wy zullen

aan de sierlyke en kiesche uitdrukkingen van Plutarchus en van de vergelyking met den befaamden Aristides beter zal uitvallen. Voor eerst rekt ik het als myn pligt, om de jonge Dames en Heeren, eene zeer verkeerde uitdrukking in den Advertiser aan te toonen. Aristides was wel de tyd-en-landgenoot, maar nimmer de vriend van Themistocles; op zoodat gy dien uwen vriend noemen die u in alles wat gy ten eere van land en staat voorstellen of ondernemen wilt gedurig dwarsboomt, zoo als de eerstgenoemde aan den tweeden wel pleeg te doen; of die u voor tien jaren uit uw Vaderland deed verbannen, zoo als Themistocles aan Aristides gedaan heeft. Ik kan my slechts twee gevallen te binnen brengen, wanneer deze twee groote mannen met elkander overweg zyn gekomen; te weten: eens kort voor den zee-slag by Salamis, en eens wegens het begunstigen des terugtochts van Xerxes; maar overigens, ver van vriendelike te zyn geweest: Plutarchus verhaalt ons dat zy niet alleen als Staatsmannen in den Raad meest altyd van gevoellens verschilden, maar dat zy ook als kinderen, en op dezelfde school zynde, altoos met elkanderen krakelden. Doch, een andere historische dwaling die van meerder belang is, dewyl het een onverdiende blaam op het karakter van den regtvaardigen Aristides legt, moet ik insgelyks verbeteren. Men zegt u, Heeren en Dames, dat die groote man die drie heldhaftige zusters, zoo teederlyk (zoo poetisch) met den kus der onsterfelykheid kussen, eens zyne ingeborene bedaartheid zoo ver verloor, dat hy zyne stok tegen den dapperen Themistocles ophief op hem, waarschynlyk, eene staatkundige correctie te geven. Geloof dat vobral niet, geleerde Lezers en Lezresses; deze beschuldiging is valsch. Nimmer heeft de wyze, de edelmoedige Aristides zoo iets gedaan. De man die in staat was op het verzoek van een Atheniaanschen domkop zyn eigen naam op de veroordeelde schulp (nogtans geene mosselschulp) te schryven, en zich vervolgens zonder morren aan het wille-eerigste Ostracismus te onderwerpen, kon zich onmogelyk door zyne drift dermate hebben laten vervoeren om zynen nobelen mededinger zulk eene grove belediging aan te doen. Maar nu, eindelyk, wat heeft het leven van eenen Aristides met de lotgevallen van onzen Scribblers toch gemeen? De Griek was te gelyk een wyze, een staatsman, een held, en tevens de onbaatzuchtigste mensch van zynen tyd, en . . . ieder een weet immers wel dat onze Schotsche belenfant juist het tegenovergestelde is.

CORRESPONDENTIE
Aan den Redacteur van den Zuid-Afrikaan.

Kaapstad, den 8 Juny 1830.
MYNHEER, Myn aan het motto van uw nuttig Weekblad houdende, ben ik overtuigd dat UEd. my vergunnen zult my, door middel van hetzelve, tot den beruchten schryver over de St. Joris-straat (alias Berg-straat) en het daarop toegepaste levensverhaal van gemelden St. Joris, te wenden: *Ex ungue nosse leonem*, of men kent den vogel aan zyne vederen, is een oud spreekwoord, dat nog al tegenwoordig niet zelden wordt bevestigd; met leedwezen hebben wy te dikwyls daarvan de sprekendste bewyzen: Indien de schryver over de St. George-straat de levensbeschryving van gem. Patroon van Engeland, uit de "Apologie de la Morale des Reformes, T. I." werkellyk getrokken heeft, (des geloven het niet) dan hebben wy het volkomenste recht aan de waarheid van dit verhaal te twyfel, als zynde uit een partydig werk getrokken, en houden dit voor even zoo tegenwoordig, als een echt Calvinist doen zoude, wanneer hy het gedrag van den stichter van zyn godsdienst regens zynen vyand Servetus op de schandelyke wyze door een Anti-Calvinist gelaakt zag. Wy weten het, en zyn overtuigd, dat wy in taal en styl by gem. schryver verre te kort schieten, doch te gelyk weten wy, dat de waarheid maar zelden zoodanige wapenen van nooden heeft. Wy zullen ons nu niet met het fabelachtig verhaal van St. George of St. Joris, zoo de schryver N.N. wil inlaten, en besparen dit misschien tot eene nadere gelegenheid; het lust ons nu het Publiek eens te doen opmerken, welk eene nauwkeurigheid wy voor eerst in den schryver N.N. als Kronyk-schryver ontdekten, en ten zden, hoe gevaarlyk gem. schryver als godsdienst en rustvertoorder zyn kan. Zyn Ed. maakt in de eerste plaats melding van Paus Gregorius den 8sten, die "tydens zyn verblyf in Engeland, alwaar hy in den jaren 604 voor de eerste maal de Christenleer kwam verkondigen, openlyk verklaarde, dat het jammer was om eene Natie, zoo blank van vel als de Engelschen naar den duivel te moeten wenden." Zulks is, zegt hy verder, volgens het Gety-boek, s' mans eigene uitdrukking." Eilieve, uit welk lengenachtig Gety-boek heeft zyn Ed. dit over Gregorius den 8sten getrokken? Gregorius den 8sten althans leefde in de 12de Eeuw; hier is dus slechts een klein verschil van ruim 500 jaren; en dat deze een gezworenen vyand van den bekenden Bischoep Athanasius geweest is, is nog leugenachtiger; want de bedoelde Bischoep Athanasius stierf in het jaar 373, dus ruim 800 Eeuwen vroeger. (Zie *Histoire Ecclesiastique par Mr. l'Abbe Fleury*, tom. 8. à Bruxelles 1721, en *Dictionnaire Historique de Mr. l'Abbe Advocat, à Paris 1790*, en *Compendium of Biography by J. Priestly anno 1790*.) Zie daar reeds eene onwaarheid ontdekt. Wy willen echter den schryver tot den regten tyd en persoon, dien hy denkyk bedoelt, trachten terug te brengen, en overtuigen dat de Gregorius dien hy naar Engeland wif gevonden hebben, Paus Gregorius de 1ste of de groote moet geweest zyn; want, dat deze van voornemens geweest is, om het christelyk geloof in Engeland zelfs te gaan verkondigen vinden wy aangeeteekend, doch nergens is het vermeld dat zyne heiligheid aldaar ooit geweest is; integendeel lezen wy, dat gemelde Gregorius in den jaar 590 Paus geworden en in 604 te Rome is gestorven. (Zie gem. Hist. Eccles. van Abbe Fleury) Van gem. Gregorius den 1ste vinden wy in de *Ecclésiastice History of the Britons and Saxons, by the Rev. J. Daniel*, in 1825, p. 99 vermeld, dat als Gregorius, hygenaamd de groote, over de Slavenmarkt te Rome ging, hy zyn oog liet vallen op de schoone houding van zekere Saxische jongelingen, die daar te koop waren, en er zeer over was aangedaan te moeten zien, dat zulke

zoo wel uitzierende schepselen nog in het gezigt van den prins der duisternis waren. De namen van deze natie, gewest en koning *Angles, Deira*, en *Alle* vermaakte hem, zoo als verhaald wordt, met de vrome zinspeling op Engelachtig, afgeleid van *Wrath* en *Alleluja*; de lof van God den Schepper; voegde hy er by, moet in die landstroken gezongen worden. Van dat oogenblik verzocht hy aan Paus Benedictus om als zending derwaarts te gaan. Dit werd echter door het dringend verzoek van het volk te Rome, alwaar hy als onmisbaar beschouwd werd, alstoen belet; doch naderhand, na dat hy zelfs Paus was geworden, zood hy in den jaar 596 een voornaam Monnik, Augustinus genaamd, naar Engeland; die alstoen met nog vele andere zendingen in dat gedeelte van Engeland, hetwelk Northumbria land genaamd werd, het bekeeringen werk begon. Gregorius de 1ste was dus nimmer in Engeland, en ook hierin wordt wederom een valsch verhaal ontdekt. Dat gem. Gregorius de 1ste eenen zekeren Priester Athanasius genaamd, van valsche stellingen heeft overtuigd is waar, maar dat deze de bekende Bischoep Athanasius was, waar, volgens N. N. de *Hervormde kerken nog zoo veel werk van maken*, is ook verkeerd, en toont dus, dat gem. schryver den Hervormden wat nieuws van den mouw wif trachten te spelden. Verdet wil de getrouwe schryver het publiek misleiden, met te zeggen, "dat hy nog profaan, en dus geen vrymetselaar, zynde nog niet den blinddoek voor de ogen in de duisternis ondoelt;" dit is wederom der waarheid voorbijgegaan, want het is ons te wel bekend, dat gem. N. N. een sterk voorstander der vrymetselary geweest is; ook is het ons ganach niet onbewust, welk gesprek er eens in zekere Loge tusschen een Prof: landgenoot en Z. Ed. den geerdten schryver N. N. is voorgevallen; mogelyk heeft N. N. van dien tyd af aan de Loge, om dat hem ook aldaar de waarheid die veel op de hielten volgde, gemyd, en nu, om zich daarop te wreken, zyne pen tegen de handwyze der vrymetselaren, met het helpen leggen van den eerster steen voor de Episcopale kerk, in gal gedoopt—en ten slotte, om ons te doen zien van welk eenen stempel de schryver N. N. is, koont hy met het regt knuise werk van *Voltaire, la Puocelle d'Orleans*, op de lippen, ten einde met dien stichteliken schryver Englands-patroon den laatsten doodsteek te geven. Uit de vederen; wy herhalen het, hert met den vogel kennen. Wie toch zal niet de handwyze van eenen man verachten, wiens daden zoo geheel en al tegen zyne woorden getuigen: die de Roomschen zoo dikwyls heeft belagelyk willen maken door zyn eilendyig kwaadaardige geschryf, en intusschen zyn eigen kroon in dien godsdienst laat opvoeden, waarin, volgens s' mans eigene geschriften, doorgegaan is godery verrijt wordt. Meer dan tyd is het den schryver by de ooren te trekken, en het publiek te toonen dat het zich voor zulk een wezen dient te wachten, dit zich nog niet van alle zyne begane feiten ontdaan heeft, en mogelyk nog wel eens een bezoek van dien persoon krygen konde, dien hy eens zoo schandelyk dorst belasteren. Nog immer zien wy uit naar de verdediging van den schryver N. N. tegen den Heer P. . . . Wy hebben geen bewyzen, dat wy in dien fraayen schryver over Englands-patroon, die eerst volgens de stellige verzekering van Paus Gelasius (zoo hy zegt) nimmer bestaan heeft, en naderhand door hem als *Ritmeester* by een Regiment Drogonders (waarom niet liever eerste Luitenant Quartier-meester by eene afdeling Nationale Militie?) beschreven wordt, den man gevoord hebben, die, waarhy ook geweest is, zyn wif tegen de Roomschen heeft uitgestort, en nogtans door zyn eigen huisgezin bewyzen aan den dag legt, dat zyne handelingen tegen zyne geschriften inloopen. Zoo dikwyls als dus Z. Ed. den Schryver N. N. belagen mag in een Courant alhier den godsdienst van vrouwen en kinderen openlyk te bespreken, zyn Ed. verzekeerd zyn, dat dit niet onopmerkt blyven zal.—Ik heb de eer te zyn, Mynheer! UEd. dienaar,
AETHETIOPHILOS.

Markt Prijzen.

Aloes, per pond,	Aloes, per lb	27	10	53
Amandelen, per 1000	Almonds, per 1000	2	1	0
Appelen, per lb	Apples per lb	6	10	3
Afrikaansche, ditto	Apicots, do	4	5	5
Aardappelen, p. mud	Potatoes, p. mud	6	5	5
Azyn, per legger	Vinagar, p. leg	51	56	5
Bakken, per stuk	Beans, each	7	10	5
Bonen, per mud	Beans, per mud	11	16	5
Beize-waars, per lb	Berry Wax, p. lb	16	15	5
Boer, ditto	Butter, per lb	58	59	5
Brandewyn, per leg	Brandy, p. leg	150	15	5
Erwtten, per mud	Peas, per mud	12	15	5
Gort, ditto	Barley, per mud	60	71	5
Hoenders, p. stuk	Hens, each	3	1	5
Eenden en Minkou, ditto	Ducks & Musc. do	3	1	5
Ganzen, ditto	Geese, ditto	12	11	5
Kalkoenen, ditto	Turkeys, do	2	3	5
Houtskolen, per zak	Charcoal, p. sack	2	14	5
Hout, per 100 ponden	Hay, p. 100lbs	4	41	5
Honing, per pond	Honey, per lb	16	15	5
Haver, per mud	Oats, p. mud	52	51	5
Kaas, per 16 zakken	Chese, p. 16 sacks	52	50	5
Kaas, Kappere, p. lb	Chese, Cape, p. lb	12	54	5
Kalk, schulp, p. lb	Lime, shell, p. lb	12	5	5
Steun, ditto	Stone, do	12	11	5
Koorn, 10 mudden	Wheat, 10 muds	90	175	5
Linzen, per mud	Lentil, per mud	17	17	5
Meel, fyn, per 100 pond	Flour, fine, p. 100lb	3	11	5
Mielie, per mud	Molass, per mud	8	11	5
Offenstanden, p. pond	Elephant's teeth, lb	12	15	5
Okkerpoets, per 100	Wax, per 100	8	5	5
Oren, per pond	Peas, per lb	16	15	5
Perziken, ditto	Peaches, ditto	8	5	5
Planken, per voet	Planks, per foot	7	50	5
Rozynen, per pond	Raisins, per lb	3	4	5
Rogge, per mud	Rye, per mud	8	41	5
Stroo, per 16 zakken	Straw, p. 16 sacks	25	50	5
Tabak, per pond	Tobacco, per lb	12	14	5
Uyen, per mud	Onions, per mud	7	5	5

in het ge-
aren. De
n koning
n, zoo als
speling op
Alleluja;
hyer by;
a worden.
aus Bene-
te gaan.
rzoek van
ommisbaar
och nader-
rden, zond
nnik, Au-
die alstoen
n dat ge-
rthumber-
werk be-
immer in
lerom een
Gregorius
nasmus ge-
overtuigd,
Bischop
N.N. de
werk van
dus, dat
nieuws op
Verder
blik mis-
profaan; en
met den
ernis om-
id voorby-
kend, dat
der vry-
ons gansch
is in zekere
en Z. E.
orgevallen;
af aan de
aarheid te
u, om zich
de handel-
pen leggen
sopaalsche
e, om eens
le schryver
nische werk
de lappen,
rver Eng-
k te geven.
ert met
niet de han-
wiens daden
getuigen;
eft belach-
dig kwaad-
eigen kroon
vaarin, vol-
orgaans af-
tyd is be-
ken, en het
zulk een
og niet van
en moge-
nen persoon
schandelyk
wy uit naar
N. N. tegen
nen geneg
ryver over
ens de stel-
us (zoo by
erhand dra-
ment Dr.
Lieutenant
Nationale
n gevonden
s, zyn ver-
gestort, en
in bewyze
ingen tegen
ikwyls het
agen mogt
st van zy-
cten, kan
et onopge-
e zyn,
PHILOS.

Vedern, Struis, p. stuk	Feathers, O t. each	1	1
Bedde, per pond	Beds, do. per lb.	12	10
Werk, romeste	Pigs, fastened, each	35	40
ongeste	unfastened	12	21
speen	suckling	3	4
Wat, per pond	Su t. or tallow, p. lb.	12	16
Nygen, per pond	Eggs, per lb.	12	14
Tijer, Leeuwen, en Lion, Tiger, and		9	5 1/2
Struis veehou per stuk	Oatrick skins	3	6 1/2
Dooge	Usskevellen	3	1
Takkevelen	Buck-kins	3	1
Wn. ordinaire, p. leg.	Wines, ord p. leg.	0	65
Wol, Schapen, p. pond	Wool, per lb.	14	24
Wolmoesap, per half	Lemon juice, per	11	14
am	half-hum.	11	14
Zactemoenen, per 100	Cranges, p. 100	3	1
font, per mud.	Salt, per mud.	3	6
Zoolleder, per huid	Soleleather half-h	11	13 1/2
Zeep, per pond	Soap, per lb.	13	15

TO CORRESPONDENTS.

In consequence of various communications having come to hand without being accompanied by dates or destination, the Editor begs that some attention may be paid to this necessary observation in future, to prevent any misunderstanding that may arise from the want of them.

We have to acknowledge the receipt of a letter signed "Veritas," commenting on "A Subscriber's" communication in our last, but as we have no desire to assume a censorship, either by clipping and cutting the writings of individuals or of discontinuing our system of audi alteram partem, beg to say it cannot meet with insertion.

Two anonymous letters, one apparently from Bathurst, will meet with early attention.

The person who wishes to ascertain whether there be any Bears in Scotland, is requested to apply to another Office.

The letter signed "Fiscal," is too late for this week's paper, but will appear in our next.

ERRATUM IN OUR LAST.

In the Leading Article, 2d column, 1st paragraph, 7th line,—between the words "assistance" and "another," insert *of*.

2d column, 2d paragraph, 7th line,—in place of "individuals," substitute *locomotion*.

THE ZUID-AFRIKAAN.

CAPE TOWN, JUNE 18, 1830.

"Si tu veux, faux dévot, séduire un sot lecteur,
"Au milieu d'un froid s. rmon mêlé un peu moins d'aigreur;
"Qu'on jalousie orgueille parle un plus doux langage;
"Sings de sa vertu, masque mieux ton visage."
VOLTAIRE.

Ladies & Gentlemen!—You will excuse me if I appear a little prolix; but really, I feel such an itch to give you a display of my learning and acquaintance with Grecian History, that I cannot resist the impetuous flood that leads me onwards—if you say, "stuff!"—reserve your lore and learning to yourself; we will have none of it;—give me leave, in justice, to demand, why I am to be debarred the privilege of being heard, in turn; when you Oracle of the Keizersgracht is permitted to salute the ears of the uninitiated in Ancient History and Literature, with a tissue of unqualified and erroneous facts relating thereto, with impunity. I confess, I have never had the good fortune to peruse the Scottish Version of the Lives of the Ancients; but, as I have always been content to peruse them in the pure and undecified text of Plutarch, permit me, therefore, young Ladies and Gentlemen—Parents and Guardians—Teachers, Pastors, and Masters, in the same manner that the *Advertiser* has introduced to your acquaintance the *wartlike Themistocles*—the just Aristides—and the *philosophic Newton*, to usher into your good graces and auspices, my learned and worthy friend Plutarch; with whom, I have myself, for many years, been in habits of strictest intimacy, owing to certain good and amiable qualities inherent in that great gentleman—there is another reason why I love to intrude upon your attention in this sort of way;—there is an indefinable, delectable pleasure in following up the career of a bright and brilliant writer, in order to see, if there be any, the smallest loop-hole open for critical animadversion, by which one might turn the writer's stratagems on himself—of satisfactorily proving one's antagonist's learning *en défaut*, and thus arrest a ray of passing glory for one's-self, that were it only to secure such a mead of self-gratification. I should feel justified in haunting him as his shadow, or of going so far even as to entomb myself with him under the Pyramids or the ruins of Herculaneum. Let there be no necessity, however, young Miss, for leaving your *needlecase and useful labor*, for, though the object of our research be somewhat abstruse, it does not promise to be so profound but that it might be dispatched with a Cup of Tea. Now for the first time bring three learned heads together, not because I wish to illustrate the science of *Phrenology*, but merely because I am desirous of ascertaining what *analogy* there may happen to exist between these illustrious defunct and the Editor of a certain Newspaper, who has offered himself as a match for them; do not, therefore, alarm your little minds unnecessarily. Now, then, to commence with the *semi-ancient Newton*,—on this, my good friend Plutarch is mum, and I fear my inability to say much more; but you are reminded that you owe many obligations to this great mental Candestick, (the Editor alluded to), for certain light which has suddenly fallen on a hitherto unknown fact, that Sir Isaac had a little lap-dog called *Diamond*, who, by upsetting a candle, once reduced to ashes more wisdom than either you or he (the Editor of the *sforesaid Paper*) are likely to become masters of for some

time. Who the person or persons pointed at in this remark might be, I know not; but so much as pertains to himself, he has not overrated his own stock of wisdom, for we declare to have had ocular demonstration in proof of this point of self-modesty. Through the same channel we learn that the philosopher in question, was a man of great coolness, that mishaps like the one occasioned by *Diamond*, could never have the effect of placing him so far beside his temper, as to induce him to throw his night-cap up to the ceiling, and his wig after his night-cap, and all Philosophers yet unborn, are cautioned never to admit lap-dogs to double the threshold of their Study, especially such wild and naughty ones as evince a singular delight in tearing and destroying learned papers. Allowing all this to be very praiseworthy in the way of good advice, I cannot, however, perceive the most trifling analogy between Sir Isaac and the Editor of the *Advertiser*. The name of Newton was enough to awaken music in the soul, and diffuse melody through the rounds of literature and science, and as such, is this name worthy of no better note than to be assimilated with that of a petty Editor of a petty Newspaper? The one, who like Prometheus, brought down a spark from the Celestial spheres, to illuminate the Earth, while the other takes delight in throwing down and putting out burning candles, to work transcendent mischief in the dark! Now, let us see, with the assistance of the Good Plutarch, whether a comparison can be more successfully drawn between said Editor and Aristides; in the first instance, *young ladies and gentlemen*, it will be necessary for me to set to rights a very trifling oversight of the *Advertiser*, viz: It is well known that Aristides was a cotemporary and a co-citizen, but never a friend of Themistocles, unless you chuse to say that the man is your friend, who finds a peculiar pleasure in thwarting all your projects, and moreover, procures your banishment for a period of 10 years from your native country, as did Themistocles that of Aristides. There are but two instances upon record, where these two great men did ever come to the same opinion,—the one was before the battle of Salamis, and the other as to favoring the retreat of Xerxes;—such was the difference existing between these personages, that they not only differed in the Council, but were both, when fellow-students in their youth, remarkable for being inimical towards each other. Another absurdity requires to be shewn up, as forming an important Historical point, and serves to reflect a shade on the character of Aristides, the Just: you were told, *ladies and gentlemen*, that this great man whom the "three heroic sisters" so kindly and so poetically embraced, and kissed with the kiss of immortality, had once so far lost sight of his equanimity as to threaten the valiant Themistocles with a knock-down blow;—I beg you to believe no such thing;—*gentle readers of both sexes*, this accusation is no where to be found—the wise, the generous Aristides, could never be capable of the humiliation. Is it to be supposed that he, who, at the request of an Athenian blockhead, subscribed his own name to the fatal shell that was to doom him to a long exile, and afterwards submitted to the most arbitrary and unjust sentence of ostracism, without murmuring, could for a moment have been led away by a passion so foreign to his character? Now, to the comparison—in name of patience what kind of similitude can there exist between an Aristides and the scribblers alluded to? The Grecian was at once a sage, a statesman, a hero, and the most disinterested man of his age, while our Scotch *bil enfant*, is known to be just the reverse of all these.

Our valiant Themistocles now remains to be put into the scales; perhaps we may be more successful in pointing out some points of resemblance between him and the worthy object of this article. Let us see, Themistocles was a proud ambitious man—that is it,—who, united to an insatiable thirst for gold, the most inordinate ambition, and understood the knack of covering these passions with the garb of patriotism—very good—with whom no sacrifice was too great, when his personal grandeur or security were at stake, and who would have thought no more of burning the fleet of the allies when it answered his purpose, than he did when he consented to compromise the honor of his country and his own glory to boot, by a disgraceful homage towards a despot and natural enemy, in order to save his life. Again—But Themistocles was an invincible warrior, who defended the cause of the Commonwealth, not only with his breath, but with his sword, and finally washed away the insult offered to him by Eurybiades, [for it was in fact, to this Spartan Admiral, and not to Aristides, that Themistocles said, "Strike, but hear me!"] at the memorable battle of Salamis. The balance now rocks and will not equalize: Themistocles never abandoned the cause of Athens, to embrace that of Lacedaemon, nor even at the period of his disgrace did he ever head the barbarians against his country, (suppress your blushes, Mr. Editor); but when he found himself compelled to declare in favor of the Persians against the Greeks, preferred rather to submit to death than outlive his honor.—Now, Sir, you! Adieu then, your Chimera has vanished, you stand no more by the side of your great predecessors! Pray, then, my good patient little girl, make a respectful courtesy to Themistocles, Aristides, and Sir Isaac Newton, resume your needle, and apply yourself very diligently to its operations, and you, young sir, shew these worthy gentlemen to the respective places they occupy in the shelves, for we intend to let the dead repose in peace, in order to return to the intruder, who, *bon gré malgré*, has submitted his cranium to your particular inspection; he stands now alone, and in his own native attire—divested of his Grecian garments, he certainly cuts a very strange figure.—Don't permit your risible muscles to rise, for you must know it is very ungentlemanly to laugh at a gentleman's face; on the contrary, let us see how

we can possibly bring the comparison to a favorable conclusion: we will say then, if there be no perfect analogy to be found to the barking, manuscript-destroying, and otherwise mischievously disposed little lap-dog of Sir Isaac's, who, as the Astronomer tells us, was not aware of the monstrous evil he was committing, let us endeavor to discover whether, from the characteristic eloquence of the leading article of the *Advertiser*, under date 9th June, 1830, some striking resemblance does not exist between our hero and some one or other of the ancients; when we read such elegant and highly delicate expressions as "nameless and degraded things from the frontier," "a few varlets," "the villanies of an individual of two, who are stained by all that can dishonor life without cutting it short," "their acts of baseness"—"the air of their infamy," [Did Aristides ever descend so far below the level of his characteristic dignity?]—We immediately recognise the counter part of him, to whom the patient Themistocles remarked—that he had not yet learned to speak respectfully. Then, fare thee well, Mr. Bombastes Furioso, it is time I should take leave of you; and if for ever, bear in mind that memory is often treacherous; and should you, after this, your unfortunate blunder, desire to make a parade of your learning, trust not so implicitly to a feeble faculty, but keep Plutarch and your other friends close at your elbow.*

*The reader's attention is directed to the last *Advertiser* 314, where will be found a catalogue of further respectful language and decent expressions—the Grecian says—"Gnothe Seauton," that is, know thyself; but our *accant* always forgets to remember this maxim; but the Frenchman says—"Ne t'oublie pas, that is to say, Do not forget thyself; which he always remembers to forget."—Droll!

In consequence of an assault committed on the person of Daniel Joubert at Kleine Drakenstein by his slave, Silvester, who inflicted two serious wounds with a knife on the back and abdomen, he has since died.—(From a Correspondent.)

OLD PAPER CURRENCY.—The readers' attention is called to the advertisement in the *Gazette* of the 30th April, calling in the old paper money; we would recommend timely notice to this remark, as after the 15th of July applications will be of no avail.

REPUTATIONS OF DR. PHILIP'S BOOK.

"Whose pen so'er writes false, not truly writes;
"Who writes not truly, lies!"—Parody.

George Town, May 24, 1830.

MR. EDITOR,—The extract from Dr. Philip's *Researches in South Africa*, regarding the Hottentot of Pacaltsdorp, is a libel on the inhabitants of this District of a more than ordinary serious nature:—because, even to the most superficial observer, the reverend Doctor makes it appear that we, the Christian inhabitants, are lost to the dictates of common humanity.

Though by birth a Briton, connected as I am in this Colony, it has become and is my country—its interests are my own; therefore, with regret I see our characters stained with crimes (that even a barbarian would scorn to perpetrate) in my mother-country, and before the world, from representations made by a man whose boast is universal philanthropy. I therefore beg the insertion of the following account of the only named Hottentots who have been (according to correct information and personal observation) in this District for at least the last twenty years:—

Question.—Klaas Kaffer, alias Stompoot, how did he lose a part of his foot?
Answer.—A brood sow bit off his toes!

Q.—Joshua, of Pacaltsdorp, how did he lose the use of his hand?
A.—From disease his hand is withered!

Q.—How did Jan, oldest brother of Icomant Balie, better known by the name of Deaf Jan, lose the use of his hand? and what is he?
A.—Of Icomant Balie, something in its proper place: Jan is like Mahomet, subject to the falling-sickness, has some pretensions to divining and soothsaying; at Klein Fontein, lately the farm of Mr. Peter Tait, now in England, in a fit he fell with his hand in the fire, the sinews were contracted by the burning, so that he has lost the use thereof; he resides with H. Barnard, Matjes Drift Cunnassu, in whose service he was when the accident occurred!

Q.—Corydon Slinger—account how he lost his hand; how was that cut off?
A.—At Mr. M. Meyer's mill, Geelbek's Valley, about 20 or 22 miles from George; he, his step-father (Frederick Rhoda), and A. du Plessis were grinding—Rhoda and Du Plessis were engaged in emptying the grain into the flapper—Corydon, who was looking at the lantern and pit wheel, screamed for help; they ran to his assistance—his hand had got entangled in the cogs of the pit wheel and the lantern, and the mill was thereby held still; they were obliged to turn off the water, and force the water wheel backwards, before he could be relieved; while bringing him to George, for surgical assistance, passing the place of J. Terblanche, about ten miles from the village, an Englishman, Wm. Tait, from motives of common humanity and compassion for his (Corydon's) situation, with a pair of scissors and a pocket knife (the bones being completely crushed out off and buried the hand; Mr. D. Somerville, then District Surgeon, now in Cape Town, healed the arm. His (Corydon's) general residence was with his step-father, or at Pacaltsdorp.

With three of the above persons I am personally acquainted; and persons who have resided in this quarter for nearly 50 years, inform me that such a circumstance, as Doctor Philip describes, never occurred.

Q.—What is your opinion of political rights and popular prejudice?
A.—The same political rights, the same civil and religious liberty, belong equally to all, be their country what it will, and their color what it may.

Lord Mansfield said—popular prejudice is a dangerous principle; that in his time the courts of law were infected therewith; to flatter such prejudices is therefore not becoming any man, far less a clergyman; popular prejudice is in Hottentot favor: for instance,—Icomant Balie, of Pacalts-

dorp: a too generous master, in 1827, paid for him the sum of 160 Rds. to save him from a jail, gave him clothes, which he yet wears; yet an action has been instituted and is pending before the Supreme Court, to decide whether he shall be allowed to work for the amount, or if his master must not be compelled to give up his claim. That Religion can be imbibed in the mind, when the first outlines of morality, honesty, and justice are trod under foot, is at least to me a novelty.

Dr. Philip is therefore called on, if one spark of honor remains in his bosom, (provided he ever had any,) to show which of these four persons he alludes to,—give name and date for the transaction in his *Researches*,—or submit to be branded (as his silence will justly show him to be) as an impostor and a liar, who, under pretence of religion, is undermining us in the affections of our Monarch; it therefore behoves the Colonists, in duty to themselves, to petition the Governor and Council, that they institute an inquiry, ransack the records of the late worshipful Court of Justice, those of the late Boards of Landdrost and Heemraaden, the proceedings of the Supreme, Circuit, and Magistrates' Courts, and publish such inquiry in Europe, that our gracious Sovereign, our mother country, and the world, may see that we, as well as they, are traduced and imposed on by a set of common liars. Mr. Philip's public answer to this will oblige, Sir, your humble servant,
J. DONALDSON.

P. S. For the joke, your Paper containing the Missionary Humbig was posted at the Public Office here, the very moment Mr. Justice Menezes opened the Circuit Court, with the view that the Rev. Doctr and his aide-de-camp might have a reading thereof—the latter of whom so far forgot himself, to go personally to the *cantien* of Mr. Stietz, at Matjes Fontein, for five bottles of Brandy. At the Hottentot Dinner at Bethelsdorp there were only seven bottles of wine on the table, so of course the Hottentots could not drink what was not there—these are Mr. Fairbairn's own words to Mr. H. O. Acker, in the house of Mr. Garcia, the Postmaster and Translator. I have only to add, that I have received a letter, dated Whismom, Berwickshire, North Britain, Sept. 26, 1829, requesting information of the true state of the Missionary Institutions, as the accounts published in the *Magazines, Tracts, &c.* are too glaring to be relied on. Any person, therefore, who can give me correct information respecting the other Institutions (that they can, if necessary, attest), their addressing to me, at George; will be an obligation conferred on
J. DONALDSON.

Sir,—Considering the importance of the subject as a sufficient apology for intruding on your valuable columns, I beg leave again to call your attention to that class of persons who have recently thought proper to thrust themselves upon public notice, by making use of the influence with which they were invested by a certain faction, in such a manner as to draw down upon them the censure of almost every sensible man in the Colony. As they are invariably men of that rank in life to whom influence of any kind is a novelty, the wonder is, not that they should abuse it, but that it should ever be entrusted to them.

The art and mystery of Missionary making is one of those occult sciences, which, like the learning of the Egyptians, its professors are very careful to seclude from the eye of the vulgar. The embryo sains are generally selected from the train of "brethren" in distress, and after being provided with some elementary instruction to enable them to avoid exciting the risibility of their audience by verbal or grammatical inaccuracies, are trained by a somewhat curious process to enter upon their holy career. It would occupy too much space were I to enlarge upon the chair practice and mock-preaching, the regular spouting rehearsing, and prompting work that follows, till the necessary number of sermons are got by heart, and they are accustomed by degrees, to stare an audience in the face without forgetting the text, or being obliged to blow their nose in the middle of a sentence. These important matters settled, nothing remains, but for the Directors to furnish them with the requisite number of shirts and stockings, and two or three suits of black, not forgetting some books of sermons to study on the voyage; and thus equipped, the heroes sallie forth, in search of wonders with which to adorn the pages of the "Annual Report." The results of their herculean labors are regularly transmitted to astonish the gaping congregations who yearly assemble to hear with holy rapture of the marvellous conversion of whole nations, through the gigantic, and invariably successful efforts of "the dear brethren."

And these are the men, who, arriving in this country without the slightest idea of the various and discordant materials of which the society is here composed, or having considered the weighty reasons that induced, and the unhappy circumstances that had gradually rendered necessary the line of conduct then pursued; who, totally overlooking the sure and steady train of improvement, that had been in operation for years; without considering that the state of the native population was greatly ameliorated from what it had been, and that though in accordance with "first law of nature," the authorities were compelled to assume an air of firm determination in their dealings with those who had shown themselves such formidable and treacherous enemies, yet that nothing was left undone to forward their improvement, and to establish upon a firm basis, the real advantages that must result from a mutual and confidential intercourse. Overlooking, too, in their superficial survey, the numerous distressing murders and robberies that had, in former years, been committed; and the deep, and bitter, and terrible feelings thus engendered in the bosoms of those whose dearest friends had fallen victims to the wanton and pitiless cruelty of a set of barbarians; knowing nothing, thinking nothing of all this, these "sucking so'ons" impudently interfered with a line of policy they had not brains to comprehend, and denounced, as unjust and tyrannical, all that did not accord with the maxims they had heard and seen applied, in a country of *Vagrant Laws, Poor-rates, and Parish-pusses*.

Did they restrict themselves to the sphere for which they had gone into training, though, as we know, the effect of their spiritual labor is invisible, except in the "Annual Report," yet did they content themselves with embellishing, and setting-off to the best advantage, their love feasts and prayer-meetings, they might be tolerated as harmless well-meaning people, who, though rather fond of talking about themselves, and making collections, were yet beneath the notice of respectable men; but when, prompted by "a romantic ambition," they aim at overturning the established order of society, introducing discord and contention into the retirements of social life, setting father against son, and servant against master; it becomes the duty of every man to endeavor to prevent the mischief such "ambition" is calculated to produce.

But when, under the cloak of philanthropy, they insinuate themselves into the confidence of an unsuspecting people, merely that they may traduce them with greater effect; noting down, with malicious eagerness, all that their ingenuity can contrive to their advantage, and, of course, carefully concealing every thing that might tend to explain or excuse that which they were determined should be so superlatively odious, so excessively detestable, as to ensure them the delighted plaudits of the next wonder-hunting "General Meeting." Who, that values his character or his peace, but must feel himself aggrieved and insulted, openly, wantonly, and recklessly, when, on his complaint being urged through the proper medium of the Press, he is jeeringly advised by an audacious upstart, to prepare another offering to the vanity of the hack-nied spongers, by applying for permission to allow them to indulge in their well-conned extempores, and get their heads broken for repeating their lies in our presence.

When in similar circumstances, the people of England were abused, by the artful villainy of a mercenary spy, who, after associating with them, and worming himself into their confidence, fiend-like, betrayed their cause, and exulted in the destruction his artifices had produced, did they tamely cover down before him, deprecating his anger, and endeavoring to avert his malignity by abject and humble applications? Did they "apply to Government for permission" to kick him down stairs, or "bump" him against the grate, or throw him out of the window? Yet there is more real and undisguised malice in the pages of the *Researches*, than in the perjured oaths of the basest spy that ever was scouted from society, and forced to end his days in ignominious and dishonorable concealment.

Now that a channel is opened by which we may make known the number and extent of our wrongs, and through which we may communicate with each other, without submitting to the surveillance of a despotic censorship, Dr. Philip, will, doubtless find, we can place our own cause, without going on our knees to him, or troubling one for his advice, who, fearfully open to offend us, yet unable to contain his spleen, has borrowed friendship's tongue to speak his scorn.

Nor shall it avail them, if on the application of the lash, they chuse to conceal the workings of their shame, and draw in their stony horns, under the cover of a dignified silence. They have gone too far to retract; they have sported with the character and feelings of a whole people, and may not shrink from the burden, however onerous, with which they have saddled themselves.

Should they, however in the fulness of their hearts, betray their silly pride by the chuckle of imaginary triumph—should they continue to degrade the Pulpit and the Press, by making themselves subservient to the purposes of inhuman detraction, let them not think still to screen themselves under the shadow of the arm of power; the indignation of an insulted people will no longer be diffused in hollow murmurs over the mountains and valleys of Africa; concentrated by continued wrongs; their voice will now be heard, and, being heard, must be respected.

Str.—Dr. Philip in his *Researches*, vol. I. p. 277 states, that—In 1822, when one of the British Settlers at Clanwilliam applied for additional lands, he was directed by the Deputy Landdrost of the District to take possession of a spot called Varkensfontein, a valley at the distance of some hours' ride from the place where he resided. On visiting the place, this gentleman to his surprise found the land promised him cultivated by some industrious Hottentots, whose ancestors had probably possessed the same spot before any Europeans set their feet on the shores of South Africa. He was pleased with the land and with the state of cultivation in which he found it; but he was so struck with the injustice which would have been done to the Hottentots in dispossessing them, that he refused to accept of it on the terms on which it had been offered to him. On stating to the Local Authority the reasons for which he declined accepting the grant, the man in office could have expressed more contempt than he did at his scruples; but they were made in behalf of its ancient inhabitants—the Baboons. And further, illustrates his subject in his second volume, p. 253 by quotations from *Thomson's Travels in South Africa*, and upon the doubtful authority of letters and information obtained from Mr. William Parker.

It is for the purpose of undeceiving such of his readers as may not possess the requisite local knowledge to enable them to judge, and who may have implicitly depended upon the truth of Dr. Philip's account, that I beg to give publicity to the following remarks.

It is well known that the Landdrosts in the Country Districts were permitted to occupy the Government Lands belonging to the respective Districts, and Mr. O. M. Bergh, who held the appointment of Deputy Landdrost of Clanwilliam from the year 1818 to 1820, exercised the same privilege.

He had occasion moreover to employ for some time, in the Hantam District, as herdsman, the man Abraham Zwart, who, having acquitted himself to his satisfaction, was subsequently called from that District to Clanwilliam, where he was permitted, by the kindness of the Deputy Landdrost, and as an example to his brethren for their future encouragement, to occupy the spot of land called Varkensfontein, in the hope of obtaining for him eventually

a grant of the spot from Government. Before the Deputy Landdrost could accomplish this laudable object in favor of Zwart and his family, Mr. Huissine, accompanied by the Land Surveyor, Tullock, arrived in great haste at Clanwilliam, by order of Government, to survey the Government lands in that neighbourhood, preparatory to the immediate expected arrival of a number of Emigrants; and the survey, when completed, included the spot of which Zwart, by favour of the Landdrost, had temporary possession. The Emigrants arrived, and the "Local Authority" received peremptory instructions from Government to locate the respective parties on the lands pointed out and described in the survey.

The allotment of Mr. Parker (in addition of other land) comprised the spot called Varkensfontein, and though he was fully aware, prior to his inspection of his allotment, of the conditions upon which Zwart resided there, he affects surprise at finding it occupied, assumes, that Zwart's possession was legal, and writes the letter of which Phillips gives a copy, vol. II, page 253, and subsequently, when it answered his purpose, availed of the tenor of that letter in the representation to Government, of numerous supposed grievances.

Thompson's information, with reference to this Zwart and family is erroneous; he did not obtain it from Mr. Bergh, who accompanied him to Varkensfontein, as he was on the spot, he might have obtained a more accurate account from the man himself, in preference to depending on the interested statements of the Deputy Landdrost Synnot, who was anxious to take upon himself the merit of procuring for Zwart, the place in question. The family do not depend on the produce of the farm for their subsistence. The wife of Zwart is an industrious woman, and her practice as a Midwife, produces the means of subsistence, in a ratio far exceeding the return of Zwart's agricultural labor. It was during her attendance on Mrs. Synnot, in the afore-said capacity, that the Deputy Landdrost Synnot, interested himself in their behalf.

These, Sir, are the facts of the case, from which Dr. Philip has drawn such inferences, that his readers would believe the "Local Authority" had acted oppressively towards Zwart, and that the Government had sanctioned such oppression.

It is thus that he deceives the public; but the friends of truth must repel the specious insinuations contained in such paragraphs as these quoted from his book.

I may add, from my own personal knowledge, that the Deputy Landdrost Bergh, was ever the friend of the Hottentots, and numerous indeed are the acts of kindness he has shown them; his general care for their happiness was moreover conspicuous on the admission of them to his own house, for the purpose of receiving religious instructions during his residence at Clanwilliam.—I am, Sir, A SUBSCRIBER.

THE Undersigned, in consequence of long Sickness and confinement to his Bed, being deprived of the enjoyment of the comforts of a Country-life, feels himself obliged to return to Town, and to dispose of his beautiful estate at ROODEBOSCH. The Place is possessed of every desirable comfortableness, and abundance of Water throughout the Year. The Dwelling-house consists of eight capital Rooms, exclusive of Out-houses, Stabling, Stores, &c. Adjoining the same are two separate Dwellings, each comprising six Rooms, Kitchen, Pantry, Stable, Coach-house, &c. which produce good Rents in Summer. The Conditions of Sale are very favorable; the Place is mortgaged for 97,000 Guilders to the Orphan Chamber, where the Purchaser shall have to make application to take over the said Capital, and the remaining part of the Purchase-money may remain at Interest with the Undersigned, on giving security. This offers a good opportunity (if convenient for any Person), to join the lower Schuur with the upper, which would be the more desirable, as both these Places are at present in the most perfect order, and fit for immediate occupation. D. G. ANONI.

THE Directors of the SOUTH AFRICAN MISSIONARY SOCIETY, return their sincere thanks to the Members of the Scotch Presbyterian Community, for the Piece of Plate presented by them to the said Society, as a token of their regard, for the use they make of the Society's Chapel, previous to their own Church being finished.

THE Undersigned being called on for the payment of a Capital on his fixed Property is under the necessity of selling off the whole of his Effects to meet the demands made on him.

ON MONDAY MORNING, the 21st Instant, will be Sold by Public Auction, the HOUSE, No 17, Barrack-street: also two capital Naves, Household Furniture of every description, Silver and Platedware, &c. &c. The House will be put up at 11 o'clock precisely, and positively sold without any Reserve. JOHN BLORE, Auctioneer. C. H. SMITH, G.

THE Undersigned as General Agent to Mr. P. W. NEL, will hold a public Sale at the Place called *Drie Vallyen*, situate at Plettenberg's Bay, and belonging to the said P. W. NEL, on Wednesday, the 14th July next, when the above Place *Drie Vallyen*, together with two Pieces of Quirrent Land adjoining the same will be sold by public Sale; likewise some capital male and female Slaves, Cattle, Horses, Household Furniture, and Farming Implements.

No refreshments except a good glass of wine will be offered; it is therefore expected that every Person will accommodate himself accordingly.

All Demands against said P. W. NEL must be sent to the undersigned for adjustment, and those indebted to him must discharge the same forthwith, as legal measures will otherwise be enforced.

The Conditions of Sale will be made known on the day of Sale.

George Town, 7th June, 1830. J. C. BERG.

THE Undersigned having formed new arrangements in his House, has room for a limited number of respectable Boarders and Lodgers, on moderate terms, and trusts, that by assiduous attention he will be enabled to render to Individuals a comfortable and agreeable Domicile, in one of the most pleasant parts of Cape Town.

With reference to the Advertisement which appeared in the Advertiser of the 8th May last, he begs to notify, that in consequence of certain misunderstandings which have taken place respecting the nature of this establishment, it is necessary to state, that arrangements have been lately made, which will not admit of individuals resorting thither promiscuously as heretofore.

Concordia Garden, 6th June, 1830. GEORGE HUDD.

TO BE LET,
THE Undersigned's House, No. 76, Bree street, comprising eight Rooms, a Store, and Cellar; the Rent moderate.

JEWELLERY, SILK, WAISTS OF FLOWERS, MUSLINS, SILK HOSE, SILK HANDKERCHIEFS, NON-WOVEN CRAPS, LACE, &c. &c. &c.
THIS MORNING, will be Sold, at Messrs. JONES and COOKE'S Sale, (inside) a most extensive assortment of fancy Goods, the whole of which, without the least Reservation, **WOLFF and BARTMAN, Auctioneers.**

Now Landing from the *Eclipse* & *Alfred*, and for Sale at the Stores of

HENRY HEWITT, St. George's Street,

AN extensive assortment of Ironmongery, &c. comprising Rose, Batten, Clasp, and Clout Nails, Horse Nails, Screws, Saucepans, Tea-kettles, Baking-pans, Cottage Ovens, Stew pans, Coffee and Pepper Mills, Grates and Stoves, Ruminford Elliptic Grates, Iron Book-cases, No 4 Spades, Shovels, Garden Rakes and Hoes, Scotch Braces and Bits, Coffin Furniture, Sad Irons, Italian Irons, Curling Irons, Coach Wrenches, a great variety of Carpenters', Coopers', and Watch-makers' Tools, Tailors' Irons, Curry Combs, Gentlemen's Tool Chests, Gun Flints, Gig Axles, Grasshopper and Elliptic Springs, Pole and Curricie Steps, Brass Cornice Poles and Ends, Bell-pulls, Drapery-wreaths, Dutch Tinder-boxes, Boot Jacks, Gilt & Plated Buttons, fancy Lacquered ditto, Button-moulds, Copper Powder Flasks, Shot Belts, Common and Patent Pins, Needles, Knitting Needles, Sail Needles, Fish Hooks, Britannia Metal and Tin'd Spoons, Britannia Metal Tea & Coffee Pots, Snuff Boxes, Ink Stands, Dish Covers, Brass Candlesticks, Brass Corks, Cork Screws, Snuffers, Locks, Padlocks, Whitewash & Painters' Brushes, Shoe, Clothes, Hat, Hair, and Tooth Brushes, Horn, Ivory, and Tortoiseshell Combs, Boxes of Colors, Cut Glass Smelling Bottles, &c.

Japanned Trays, Waiters, Bread Baskets, Knife and Snuff-trays, Bronzed Tea and Coffee Urns, ditto Table Lamps, Paper Weights, Candlesticks, and Inkstands, Glass Lustres & Chandeliers.

Jewellery, consisting of Gold Ball Fins, Earrings, Brooches, Rings, Lockets, Watch Keys and Seals, Silver Toothpicks, common & ever-pointed Pencil-cases, Thimbles, Gilt Buckles, Bracelet-snaps, Purse Claps, Bracelets, Silver Buckles, Black Bracelets, Ear rings, and Brooches, Gilt Beads, Steel Waist Buckles and Clasps.

Plated Ware, of the best quality, comprising Cruet and Liqueur Frames, Silver-mounted Candlesticks and Branches, Table Lamps, Salts, Wine-strainers, Toast Racks, Inkstands, Snuff Trays, Bottle Stands, Egg Frames, Tea and Coffee Sets, Baskets, Waiters in sets, Dishes and Covers with silver handles and mountings, Sauce Tureens, Silver Cups, &c.

Cutlery, consisting of Pen and Pocket Knives, Bone and Ivory-handled Table and Desert Knives and Forks, Razors, Scissors, &c.

Also, a Chariot complete, Stanhope and other Gigs, with Harness.

Mustard, Anchovy Sauce, Ketchup, Salad Oil, Preserved Fruits, Confectionery, Fresh Salmon in tin, Sperm Oil, &c.

An assortment of broad & narrow Oil Cloths. A selection of the most approved modern Publications.

Also for Sale, per late Arrivals: Painters' Oils and Colors, Spirits of Turpentine, Perfumery, Stationery, Saddlery, East India Ware, Plain and Cut Glass, Window Glass, Corks, Shoe Thread, Yellow and Windsor Soap, Sperm Candles, Gentlemen's superfine black and drab Beavers Hats, Men's and Boy's Plated ditto, Waterproof 8 1/2 Hat, square, round, and flat Iron, Iron Hoops, Steel, &c.

MR. JOACHIM CHRISTOFFEL ESTER-HUYSE wishing to rid himself of his extensive encumbrances,—the Undersigned, being thereto authorised, will sell by public Auction, on Monday and Tuesday, the 5th and 6th July next, the whole of the Estate, consisting in the well-known Place *Wettereden*, situate within half an hour's ride of Stellenbosch, planted with 80,000 Vines; as also good male and female Slaves; Waggons, Horses, Oxen, Fustage, a few Leaguers of good Wine, and what further will be offered on the day of Sale.

N.B. The Place is in the mean time for Sale by private Contract. G. J. JOUBERT, q.q. J. C. LEEWNER, q.q.

FREIGHT AND PASSAGE TO THE MAURITIUS.
THE Superior *Brig Singapore*, Capt. TAIR, will be dispatched immediately for the Mauritius; has room for a little Freight, and excellent accommodation for Passengers. For particulars, apply to **BORRADAILES, THOMSON & PILLANS.**

CLOTHS, WITHOUT RESERVE.
ON TUESDAY next, the Undersigned will sell the remainder of superfine, middling, and low quality Cloths; Ladies' ditto; Cassimere, Casimere, Kerseys, Waistcoatings, and a variety of other Goods. The whole without any Reserve. J. T. BUCK.

FRENCH SILKS.
THE Undersigned will hold a Public Sale on **TUESDAY** next, of an Investment of French Silks, just landed from the *Alfred*, consisting in plain and figured Silks, Satins, &c. of the most fashionable patterns and colors; Silk Velvet, Millinery, Ladies' and Children's Dresses, Caps, Straw Bonnets, &c. &c. J. T. BUCK.

PASSAGE TO ST. HELENA.
THE Schooner *Constitution*, to sail on Sunday for St. Helena, has good accommodation for two or three Passengers. Apply at the Counting-house of **J. T. BUCK.**

In the insolvent Estate of **TOBIAS SMUTS, ADRIAN'S** Son, of Paardeberg, District of Stellenbosch, Farmer.
A PUBLIC SALE will be held on the 25th Inst. at the Place called Hoornbosch, of all the movable Property belonging to the said insolvent Estate, consisting chiefly of Farming Implements, Household Furniture, Horses, Cattle, Sheep, &c.; as also of the following Slaves: Joseph of the Cape, Labourer. Mey, of Mozambique ditto. Joseph, of ditto ditto. Africa, of Ternate do. and Malatti, of the Cape, Housemaid. **MICHEL de ROCK, } Trustees. M. THALWITZER, }**
Cape Town June 10.

NOTICE.
ANY Person wishing to have PATTERNS or CLOGS made, at reasonable Prices, may apply to the Undersigned, in Market-square, corner of Burg- and Longmarket-streets. **M. HENTZ.**

FOR SALE by the Undersigned, a very good Chaise; the purchase money may be held at interest, by giving security. **C. L. NEETHING, Stellenbosch.**

WANTED to Hire, a few good LABOURERS. Apply in the Garden Weltevreden. **H. J. HOFFMeyer.**

SOUTH AFRICAN THEATRE.

Under the Patronage of His Excellency The Governor and Lady FRANCES COLLEGE. **TO-MORROW EVENING, JUNE 10.**

The BRITISH AMATEUR COMPANY—"The World's a Stage"—will repeat (by particular desire of several Families of distinction), for the Benefit and in Aid of the CAPE PHILANTHROPIC SOCIETY, the splendid Melo-drame, in Two Acts, entitled

THE GAMBLER'S FATE.
OR, A LAPSE OF TWENTY YEARS.

Song,—*Jack Robinson.*
Song,—*Pilgrim of Love.*

The whole to conclude with the much admired Peite Comedy of

CHARLES THE SECOND;
Or, the Merry Monarch.

Boxes, 4 Rds. Pit, 3 Rds. Gallery, 2 Rds. Doors to be opened at Six, and Performance to commence at Half-past Six o'Clock precisely.

Tickets and Places to be had at the Office of the "ZUID AFRIKAAN" Newspaper, where a Plat of the Boxes may be seen.

CAPE BAZAAR.

No. 21, HEERENGRACHT. **A PUBLIC Sale** will be held on SATURDAY MORNING, of a variety of Goods, without Reserve. **WOLFF and BARTMAN, Auctioneers.**

POSTPONEMENT OF SALE OF STUCKVATN.
IN consequence of the very unsettled state of the weather, the intended Sale of Stuckvats, to be held this Day, at Mr. MANUEL'S Stores, immediately opposite the New Market, is postponed until FRIDAY, the 22d Instant. **B. PHILLIPS.**

SALE of Slaves, Wagons, Oxen, Horses, &c.
ON SATURDAY MORNING, the 26th Inst. at Nine o'Clock, will be sold at the Sale of Mr. J. BLORE, in Burg-street, for account of the Insolvent Estate of J. J. MOCER, the following Slaves and Property, viz:—Custido, male, 37 years, Mozambique, Housemaid, Constant, female, about 40 years, of the Cape, Housemaid, Silvia, female, about 28 years, of the Cape, Housemaid, with her Child, Alida.

Two Bullock Wagons, with Trek Towens, &c. Seven Oxen, 17 Goats and Sheep, 2 Horses, with Saddles and Bridles, 4 Guns, sundry Culinary Utensils, Scales, &c. **J. M. MAYNARD, Provisional Trustee.**
Cape Town, June 17.

ENGLISH and SWEDISH IRON.
THE Undersigned is now landing from the *WILNA*, an assortment of upwards of 30,000 Bars of iron, square, and round English and Swedish Iron, which, in addition to his large Stock of Iron now in Store, is selling at the following low prices, viz:—English Iron at 6 to 8 Rds. per 100 lbs. net. Swedish Iron at 25 Rds. per 100 lbs. do. Iron Hoops at 11 to 12 Rds. per 100 lbs. do. Also for Sale, Sugar, Coffee, and an assortment of Ironmongery, at equally low prices, 65, Strand-street. **G. W. PRINCE.**

FOR SALE.
ON Favorable Terms, the Female SLAVE named *Mph*, of the Cape, with her two Children, the Property of Mr. A. Goss. Inquire of **A. CARSENS.**

NOTICE.
THE Undersigned has for Sale, at very moderate Prices, an assortment of Satin Jeans and Mottos Leather Ladies' Shoes, Gentlemen's dress Shoes, newest fashion, and a variety of colored Gros-grain, Merino, &c. &c. **J. F. SCHICKELING.**
No. 1, Hunt-street.

MARRIED, at the Parson, on the 14th Instant, W. HERRMAN, Esq. to Miss HENRY ANNA, eldest daughter of W. J. LOFF, Esq. of Simon's Valley.

TO RELATIVES AND FRIENDS.
DEPARTED this Life, this Morning, at half-past five o'Clock, our beloved Son, **BARTHOLOMEUS FRANCOIS**, aged only 23 Months, of which severe loss, we give Notice to our Relations and Friends, requesting to be excused the visits of Condolence. **N. T. LOTZ, M. C. LOTZ, both DE VILLIERS.**
Cape Town, 17.

SHIPPING INTELLIGENCE.

ARRIVALS IN TABLE BAY.
June 15.—*Conch*, T. Cobern, Algon Bay May 29, this port. Cargo Colonial produce.—Passenger, Mrs. O'Brien.
—*Flamingo*, F. Scory, Algon Bay May 28, and Mossel Bay June 10, this port. Cargo colonial produce. Passengers: Mesdames Robson and Fleetwood; Messrs. Nitch and Reid, 1 servant, and 2 steerage passengers.

SAILED OUT OF TABLE BAY.
June 12.—*Phebe*, J. Bapiston, to Rio.
—*Ligadier*, J. Tyler, to Breede River.

ARRIVAL IN SIMON'S BAY.
June 4.—*H. M. S. Badger*, Captain Rowley, England March 6, this port.—No mail.
Communicated with the *Edward Lombe*—Freeman, and supplied her with some provisions, she sailed from St. Jago on the 15th of April.

June 17.—*Edward Lombe*, bark, W. Freeman, from Plymouth 10th March, this port and Swan River. Cargo: sundries.—Passengers: Mr. Macfarlan, Messdames Macfarlan, Omanney, Perkins, and Hastel, also, 61 steerage passengers.—Brings a Mail.

Mary, b. G. Kilgour, from St. Helena 20th May, to this port. Cargo sundries.—St. Helena schooner goes to England.—The *Dollis*, schooner, sailed for the Cape early in April.

SAILED OUT OF SIMON'S BAY.
June 9. *H. M. ship Maidstone*, Commodore Schomburgk, to Mauritius.
—*Singapore*, T. Tall, to Table Bay.
—*Wanderer*, Transport, to Port Elizabeth.
—*H. M. S. Falcon*, Capt. Colpoys, Mauritius.

MARRIAGES.
In the English Church, Cape Town, Monday, June 14 by the Rev. G. Hough, M. A. sen. Col. Chaplain. Mr. Thomas Ansell to Miss Sophia Alida De Wet. On Tuesday, June 15, by ditto. Mr. John Fell, Widower, to Mrs. Catherine Murdoch, Widow.

CHRISTENINGS.
In the English Church, Cape Town, Saturday June 12 by the Rev. G. Hough, Senior Col. Chaplain. A son of Mr. Justice Kewich baptised Robert Bunting. On Sunday, June 13, by ditto. A son of the late Mr. Robert Whitehead, baptised Robert William.

A son of Mr. Robert Vippoud, baptised William Arthur.

CAPE TOWN.
Edited by C. E. BONIFACE, No. 4, Heerengracht.—Printed by the Proprietor, P. VAN BAZZEL, J. A. Z. No. 1, and Published by C. N. NARRINGA, No. 3, Shortmarkt-street.